

στράφη όλοσχερώς, παρέμειναν δέ μόνον οί τέσσαρες (4) πέτρινοι τοίχοι όρθοί.

Παρ' όλον ότι ήμεις γονατίζομεν από τό βάρος τών λίαν καταθλιπτικών όρων έργασίας και από την πίεσιν τών υπερόγκων έξόδων πρός άντιμετώπισιν τών κοινω- νικών και πνευματικών μας δραστηριοτήτων και παρ' όλον ότι τό προκεχωρημένον τής ήλικίας μας και ή λίαν έπισφαλής υγεία μας αποτελούν έγγενείς άνατρεπτι- κούς παράγοντας, έν τούτοις, σύν τοίς άλλοις, άπηυθύ- ναμε έμπεριστατωμένην πρότασιν εις τόν Κύριον Υπουργόν Δικαιοσύνης, παρακαλούντες όχι μόνον νά

μη πραγματο- ποιηθή ή προ- γραμματισμένη κατάργησις του Υποθηκοφυλα- κείου Αροανίας, άλλ' άπεναντίας νά αναγεννηθή- νά ανασυσταθή και νά παραμείνη άμετάθετον.

Τό αίτημά μας έγένετο εύτυχώς δεκτόν, ως έμφαί- νεται από τό κα- τωτέρω ύπ' αριθ. Πρωτοκόλλου 128509/16.9.2009 έγγραφον του Υπουργείου Δι- καιοσύνης:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ : Α'
Δ/ΝΣΗ : Δ3
ΤΜΗΜΑ : Δ9

Τετ. Δ/νση : Μεσογείων 96
Τετ. Κόδικός : 115 27
TELEFAX : 213-130-7441
Τηλέφωνο : 213-130-7439

Αθήνα, 16-09-2009
Αριθ.πρωτ.: 128509

ΠΡΟΣ:
✓ Τμήμα Προστασίας
Ηθικών & Πνευματικών Αξιών
Μουσών 14
Τ.Κ 15452
Ψυχικό

Σχετικά με την υπ. αρ. 12483-08-2009 επιστολή σας, σας ενημερώνουμε ότι έχει ήδη ξεκινήσει ή διαδικασία ανασύστασης του Υποθηκοφυλακείου Αροανίας με το υπ. αρ. 39306/08-09-2009 του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Η Προϊσταμένη του τμήματος
ΓΕΩΡΓΙΑ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

Εσωτερική Διανομή
Γραφείο Υπουργού
(σχετικό έγγραφο 4034/06-08-2009)

Ακριβές αντίγραφο
Η Προϊσταμένη του τμήματος

ΓΕΩΡΓΙΑ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

Η «ΑΜΟΙΒΗ» ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΤΙΚΩΣ ΔΡΩΝΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΚΑΛΟΝ ΑΝΑ ΤΑΣ ΧΙΛΙΕΤΙΑΣ

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Μία έκτενης άναφορά εις τό έν λόγω σπουδαιότατον θέμα είναι μακρά και χρονοβόρος, δοθέντος ότι ή διη- ρημένη και ένδελεχής ανάπτυξις τούτου άπαιτεί πολύν χρόνον, χώρον και χρήμα, τά όποία ήμεις δυστυχώς δέν διαθέτομεν. Διά τούτο αναγκαζόμεθα νά κάμνωμεν έν σταχυολόγημα, κυρίως εις τόν έλληνικόν χώρον, διά τούς Έλληνας ή έλληνικώς σκεπτομένους και ένεργούντας ανά τας χιλιετίας.

Α) ΕΠΙΦΑΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥ 500 π.Χ-322 π.Χ-ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΜΕ ΑΔΟΞΟΝ ΤΕΛΟΣ ΚΑΤΕΧΩΡΙΣΘΗ (ΕΧΑΡΑΧΘΗ) ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΛΤΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

- Πυθαγόρας 500 π.Χ. ετών 80 εις την έξοριαν θανών από πείναν.
- Μιλτιάδης 489 π.Χ. ετών 65 εις την φυλακήν.
- Αριστείδης 468 π.Χ. ετών 72 εις την έξοριαν τελευτήσας από πείναν.
- Θεμιστοκλής 461 π.Χ. ετών 66 εις την έξοριαν.
- Αισχύλος 456 π.Χ. ετών 69 εις την έξοριαν.
- Περικλής 429 π.Χ. ετών 66 παρητήθη λόγω κατηγορίας.
- Φειδίας 429 π.Χ. ετών 66 εις την φυλακήν.
- Αναξαγόρας 428 π.Χ. ετών 72 εις την έξοριαν.
- Ηρόδοτος 426 π.Χ. ετών 59 εις την έξοριαν.
- Ικτινός 420 π.Χ. εις την έξοριαν.

π.Χ. ἐτῶν 90 εἰς τὴν ἐξορίαν ἀπὸ πείναν.
π.Χ. ἐτῶν 74 εἰς τὴν ἐξορίαν.
4 π.Χ. ἐτῶν 48 εἰς τὴν ἐξορίαν.
π.Χ. ἐτῶν 71 ἔπια τὸ κώνειον.
36 π.Χ. ἐτῶν 64 εἰς τὴν ἐξορίαν.
85 π.Χ. ἐτῶν 61 εἰς τὴν ἐξορίαν ἀπὸ πείναν.
π.Χ. ἐτῶν 80 εἰς τὴν ἐξορίαν.
π.Χ. ἐτῶν 99 εἰς τὴν ἐξορίαν.
2 π.Χ. ἐτῶν 62 ἔλαβεν δηλητήριο.

ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΙ ΧΡΟΝΟΙ

Ὡς οὖν τοὺς ἀνωτέρω ἀναφερθέντας λόγους, ἵνα σταχυολογήσωμεν πληθώραν ἄλλων δρασαντῶν προσώπων κατὰ τοὺς ἀλεξάνδρινους χρόνους-τὴν ἐποχὴν μαϊκὴν περίοδον, τὰ ὅποια εἰργάσθη καλόν, ὡς καλοὶ Σαμαρεῖται καὶ ὡς Ἰστανισμοῦ.

ΠΡΩΤΟΥΣ ΜΕΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΑΙΩΝΑΣ ΠΡΩΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

Ὁ ἦτο ὁ ἔνσαρκος Λόγος, ὁ Πρόδρομος Χριστοῦ **Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής**, ὁ ἄνθρωπος θάρρος καὶ παρρησίαν, ὡστε ἐτόλμαν πανίσχυρον Ἡρώδην νὰ ἐλέγξῃ, τὸν ἄνθρωπον: «...οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα σου» (Μάρκ. 6, 18). Εἶναι δὲ γνωστὸς ἡ μετατροπὴ τοῦ Ἡρώδου εἰς θη-

Ἡρωδιάς ἐμίσησεν ὄχι μόνον τὸν

ἔνσαρκον ἄγγελον Ἰωάννην, ἀλλὰ οὐσιαστικὰ καὶ τὴν θυγατέρα τῆς Σαλώμην, διότι μὲ τὸν χορόν τῆς ἠρέθισεν ἀφαντάστως τὰ ἀφροδισιακὰ γενετήσια ἔνστικτα τοῦ Ἡρώδου (ἐφαρμοζομένου τοῦ ρητοῦ «ἐκ τοῦ ὄραν ἐπακολουθεῖ τὸ ἐρᾶν» καὶ τοῦ ἄλλου γνωμικοῦ «ἐνός κακοῦ δοθέντος μύρια κακὰ ἔπονται»). Ὁ δὲ δυστυχὴς Ἡρώδης, τοῦ ὁποίου ὁ μυελὸς ἀπεκρυσταλλώθη, ὑπεσχέθη εἰς τὴν Σαλώμην, ὅτι διὰ τὸν ἰσχυρότατον ἐρεθισμόν, τὸν ὁποῖον τοῦ προεκάλεσεν (προὔξενησε), θὰ ἦτο πρόθυμος νὰ τὴν ἀνταμείψῃ μὲ ὅ,τιδήποτε ἤθελεν ζητήσει, ἀκόμη καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ Βασιλείου ἦτο ἀποφασισμένος νὰ τῆς παραχωρήσῃ.

Ἐὰν ἡ Ἡρωδιάς δὲν ἦτο τόσο μνητρομανὴς, θὰ ἠγάπα τὴν κόρην τῆς Σαλώμης καὶ θὰ τῆς ἔλεγεν: «ἐπάνω τοῦ θυγατέρα μου, πρόσσελθε νὰ τὸν ἀποτελειώσωμεν, διὰ νὰ λάβῃς ἀργότερον καὶ τὸ ἕτερον ἥμισυ τοῦ Βασιλείου του».

Τὸ πάθος ὅμως τῆς ἐφάρμαρτου ἡδονῆς τὴν εἶχεν τόσο πολὺ κυριεύσει, ὡστε ἐξεδήλωσε τὸ τυφλὸν μίσος τῆς ἐναντίον ὄχι μόνον τοῦ Προδρόμου, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτῆς ἀκόμη τῆς θυγατρὸς τῆς Σαλώμης (θεωροῦσα αὐτὴν πιθανῶς ὡς ἀντίζηλον), εἰς τὴν ὁποίαν συνέστησεν, ἀντὶ τοῦ Βασιλείου, νὰ αἰτησῆται «τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου ἐπὶ πίνακι». Τὸ ὀρμέμφυτον τῆς ἡδονῆς εἶχε ὑποδουλώσει τόσο πολὺ τὸν Ἡρώδην, ὡστε ἐτήρησεν τὸν λόγον του καὶ ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην, τὸν ὁποῖον τὸ ἀδιάψευστον στόμα τοῦ Θεανθρώπου, τὸν εἶχε χαρακτηρίσει ὡς τὸν **μεγαλύτερον ἄνθρωπον**, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἢ θὰ γεννηθῆ ποτὲ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἀκολουθεῖ ὁ **πρωτομάρτυς Στέφανος** καὶ ἄπειρον **νέφος μαρτύρων**, οἱ ὅποιοι ἐθυσίασαν τὰ πάντα διὰ τὴν ἀληθινὴν πίστιν των καὶ τὴν ἀγνότητά των, οἵτινες ἐθανατώθησαν ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρας.

Ιατροίαρχαι, Αρχιερείς, Κληρικοί και Μο-
νίσθησαν, ἐφυλακίσθησαν, ἐξωρίσθησαν
ἐν τῷ πνεύμα των διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν
ἐγάλην κοινωνικὴν των προσφοράν, ὅπως
Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ὑψώσεν στεντο-
νήν, διὰ τὴν προστατεύσῃ μίαν χήραν, ἢ
ἐτο νὰ ἀναθρέψῃ τὰ τέκνα της μὲ λαχανί-
ῃπον της, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο πλησίον τῶν
αὐτοκράτειρα Εὐδοξία ἠθέλεν νὰ τῆς
ἱερὸς Χρυσόστομος δὲν ἦτο ἰδιοτελής καὶ
εἰς τὴν δόξαν καὶ τὸν χρυσόν, ἀλλὰ τὸν
ἐξῆ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν
διὰ τὸ ποιμνίον του, καὶ, μὴ δυνάμενος νὰ
αὐτοκράτειραν νὰ μὴ παρανομή, τὴν ἀπε-
ρίαν» καὶ ἐβροντοφώνει «**πάλιν Ἡρωδίας**
Ἡρωδιάς ζητεῖ τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου
κιστοὶ ὅμως Αρχιερείς, ὑπὸ τὸν Ἐπιφάνιον
νεμάχησαν μὲ τὴν αὐτοκράτειραν Εὐδο-
ταν τὸν Ἰωάννην, ὁ ὁποῖος ἐξωρίσθη διὰ
που παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ τὴν
ἀντλησιν βαδίζων εἰς τὸν δρόμον πρὸς
Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι **μέχρι καὶ σήμε-**
ν Οἰκουμενικῆ Σύνοδος, διὰ τὴν ἀρη τὸν
ἀπτυστον σατανικὸν ἀφορισμὸν τοῦ
χρυσόστομου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν συνειδήσιν
τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἔχει ἐνθρονισθῇ
των, ἐφαρμοζομένων τῶν ἀδιαψεύστων
θρώπου: «**Μακάριοι ἔστε, ὅταν μισήσω-**
σοι καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὄνει-
ρωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα
Ἰωάννου» (Λουκ. ΣΤ, 22).
ἔστατοι, διότι ἀδυνατοῦμε νὰ ἀπαριθμή-

σωμεν ἄπειρα ἑκατομμύρια κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, οἱ ὁποῖοι,
διὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν Ἁγίαν καὶ διὰ τὰς ἐποικοδο-
μητικὰς διὰ τὸ σύνολον ἀπόψεις των, ἐδιώχθησαν καὶ ἀπέ-
θανον, ἐφαρμοζομένου τοῦ Εὐαγγελικοῦ: «**καὶ πάντες δεῖ**
θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται
(Β' Τιμ. Γ, 12), καθὼς καὶ τῶν ἀδιαψεύστων λόγων τοῦ Θεαν-
θρώπου: «...εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσι...» (Ἰωάν. 15,
20), καθὼς: «**καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ**
ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.»
(Ματθ. 10, 22).

Δ) ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΩΤΕΡΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

Περιοριζόμεθα νὰ ἀναφέρωμεν μόνον ἐλάχιστα παρα-
δείγματα:

Ἰωάννης Καποδίστριας (1776-1831) ἐδολοφονήθη.

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης (1770-1843) ἐφυλακίσθη τὸν
Ἰανουάριον τοῦ 1825 εἰς Ὑδραν.

Ἰωάννης Δραγούμης τοῦ Στεφάνου (1878-1920) ἐδολοφο-
νήθη εἰς Ἀμπελοκήπους.

Ἐλευθέριος Βενιζέλος (1864-1936) ἐδέχθη ἀπόπειραν δολο-
φονίας, μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρών
(10/8/1920) εἰς τὸν Σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν τῆς Γαλλίας.

Ε) ΣΗΜΕΡΙΝΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

Σήμερον τὸ Σύνταγμα ἀκόμη ἀναφέρεται «εἰς τὸ ὄνομα
τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος» καὶ ὁ Ἑλληνοχριστια-
νικὸς πολιτισμὸς ἐπισήμως καὶ τυπικῶς δὲν ἐπιτρέπει τοὺς
διωγμούς, παραγκωνισμούς καὶ κηρύττει (συμφώνως πρὸς
τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἐπικρατοῦντος Συντάγματος), τὴν ἰσονο-
μίαν.

Ουσιαστικῶς ὁμως καὶ εἰς τὴν πραγματικότητα, ὅλοι οἱ ἐντίμοι, οἱ ἠθικοί, οἱ ἐνάρετοι, οἱ εὐλαβεῖς, οἱ εὐσεβεῖς, οἱ ἐνσυνειδήτοι, οἱ μὲ ἀκέραιον χαρακτῆρα, οἱ ὅποιοι ἐργάζονται ἀφανῶς καὶ ἐνσυνειδήτως διὰ τὸ κοινὸν καλὸν κατὰ νόμον περιθωριοποιῦνται, παραγκωνίζονται καὶ ἀδικοῦνται διὰ τῆς καθηλώσεως τῶν εἰς εὐτελεῖς κατωτάτας ἐργασίας καὶ θέσεις. Ἀντιθέτως ἀναρριχῶνται ὅλα τὰ γλοιώδη ὑποκειμενα, τὰ ἔχοντα λίαν εὐκαμπτον τὴν σπονδυλικὴν στήλην τῆς ἠθικῆς καὶ τὰ ἐλισσόμενα 180 μοίρας τὸ δευτερόλεπτον ὅλα δηλαδὴ τὰ «ἐκκρεμῆ», οἱ δίψυχοι, οἱ δοτοί, τὰ ἀνδρείκελα, οἱ ἐξωμότες καὶ οἱ γενίτσαροι τοῦ πνεύματος, οἱ ὅποιοι εἶναι διατεθειμένοι νὰ ἐκτελέσουν ὅλας τὰς ἐντολάς τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων, τῶν ἀετονύχηδων καὶ τῶν πατριαρχῶν τῆς διαπλοκῆς...

Ἐπαναλαμβάνομεν: «ἐνῶ τὸ μαρτύριον τῶν πρώτων Χριστιανῶν καὶ τῶν δολοφονουμένων ἦτο στιγμιαῖον ἢ ἔστω μερικῶν ὥρῶν, ἡμερῶν, ἐβδομάδων καὶ μηνῶν, τὸ μαρτύριον τῶν συγχρόνων ἐντίμων, εὐλαβῶν καὶ εὐσεβῶν ἀνθρώπων εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μαρτύριον συνειδήσεως, τὸ ὅποιον εἶναι διηνεκές».

Συμπερασματικῶς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ Λυδία λίθος διὰ τοὺς ἐντίμους, ἐναρέτους, εὐλαβεῖς, ἠθικοὺς καὶ ἐποικοδομητικῶς δρῶντας εἶναι ὁ ἄμεσος καὶ ἔμμεσος διωγμός των. Ἐὰν δὲν ἐδώχθη κάποιος διὰ τὴν εὐσέβειαν, εὐλά-